

בהתרגשות וכן הי' ניכר בידינו הק'.

ליל ב' דפסח: בעת ההתוועדות היו אנשים וואס זיינען אנטשלאפען געווארן, ואמר אד"ש: די וועלכע איך לאז ניט שלאפען וועל איך בעטן מחילה ערב יום כיפור, ווייל מען דארף היינט פארבריינגען).

אחרון של פסח: לפעם הראשונה - אד"ש עשה הבדלה בשביל דעם גאנצן עולם.

אסרו חג: רשעה אד"ש התפלל עם המנין בשעה 7:00 ורמו להחזן שימהר. ומברוך שאמר עד אחר שמו"ע התפללו במשך 7 מינוטן. אחר התפלה יצאו כולם ל "ברכת חמה". החמה הי' מעונן. ואד"ש אמר שבחצי שעה יהי' בהיר. וכן הוזה. אמרו הברכות כו' (אומרים שאד"ש אמר תנו רבנן). אח"כ אמר אד"ש שילכו ריקוד. והתחיל "מצרים...".

שבת פ' שמיני, מכה"ח אייר: בעת ההתוועדות אמר לא' (ליובאוויטשער חסיד, משולח בעד "נר ישראל" ישיבה בבאלטימאר): "פארגעסט וועגן נר ישראל און טראכט וועגן מאור שבתורה". אמר ל שקליאר שי': גיב דיין טאטען לחיים, זיי מקיים אן ענין אין כיבוד אב". שאל אודות רי"ג מדוע אינו כאן, ענו: שנצטנן, אמר: וואס ליגט ער איינער אליין אין בעט, זאל ער קומען דא פארבריינגען צווישען ווארימע חסידים. [סיפור המעשה שהרבי מהר"ש נסע פעם פארביי א שטאט, וראש העיר וכו' הביא לחם עם מלח. ובשעה שהגיע לשם זיינען אלע אנטלאפן, ושאל אי' (לאד"ש) מהוואס? וענה (אד"ש) פעטאח, איז מפורש אין תורה, אז מפר זיינען דער עם הנבחר, איז בשעת דאס איז ניכר, עס איז קענטיג אויף אונזע פיגור, ווערן אלע בטל...].

אמר: איך ווייס ניט פארוואס מען דארף רעדן אזויפיל צו א יחיד, מסתם האט אזוי גע-
דארפט זיין און מען האט מיר געמיינט אויך...
אמר לשלום חסקינד: שטוי זיך צווישען תלמידים, און שטופ און ווער געשטנפט צוזאמען
מסט זיי...

בימים לפני ב"ב: ר' חדקוב שי' קרא אותנו (היום) ואמר לנו: שבימי סוכות ילכו ברחובות עם לולב ואתרוג לזכות אותם עם ברכה עליהם וכן שנקרא ילדים לסוכה שיברכו על לולב כו' והסיבה שאמר לנו עכשיו - בכרי שאלו שנוסעים חוץ לעיר יהי' עוד זמן לספרם.